FOR Freedom AND Justice...

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN HOME

AMERICAN SPIRIT FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

SLOVENIAN MORNING NEWSPAPER

NO. 34 — CLEVELAND 3, O., WEDNESDAY MORNING, FEBRUARY 18, 1948 — LETO L. — VOL. L.

Librarian of Congress

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Došle preko Trsta)

JAKA AVŠIČ. — 31. januarja je nastopil svoje mesto kot prvi poslanik Titove Jugoslavije pri avstrijski vladi jugoslovanski general Jaka Avšič. Ta dan se je predstavil avstrijskemu zunanjemu ministru dr. Gruberju in mu izročil svoje poverilnice. Jaka je Slovenec po rodu in je bil pred vojsko oficir kralja Petra. Toda v vojni dobi se je premislil in presedlal k rdečim. Postal je general in sedaj je dobil plačilo kot poslanik na Dunaju. Tako je postal iz Jakata oficirja Jaka diplomat. Njegovi tovariši, ki so se držali med vojno prisege kralju in njegovi vladi, so danes ničle. Znati je treba obrniti plašč o pravem času.

MAJHNA SPREMEMBA VLADE. — Poročali smo, da je bila precej spremenjena centralna vlada Titova v Belgradu. Tja je odšel ministrovat iz Ljubljane Franc Leskošek. Na njegovo mesto je bli imenovan za ministra za industrijo in rudarstvo dr. Marjan Brecelj, ki je bil doslej podpredsednik vlade. Na stvari se ni nič spremenilo, ker so ostali vsi ministri pod komando komunistične stranke.

ŠIBENIK V DALMACIJI. — Poročali smo, da je bil umrl v Šibeniku škof Mileta. Za upravitelja škofije po smrti škofovi je bil imenovan kanonik Rudolf Pian.

PATER JOZAFAT AMBROŽIČ. — V Kairi v Egiptu pase slovenske duše izseljencev frančiškanski pater Jozafat Ambrožič. Doma je iz župnije Gorje na Gorenjskem (vas Krnica). Bil je že mizarski pomočnik, ko se je odločil, da stopi v frančiškanski red. Svoje študije je končal v Jeruzalemu leta 1937. Sedaj deulje v Kairu. Vedno se je zelo zanimal za zbližanje med vzhodno in zahodno Cerkvijo. To je dalo povod, da ga je sirokaldejski (katoliški) nadškof, patrijarhov namestnik za Egipt in Sudan, imenoval za prvega kanonika ali kornega škofa. Tega naslova, korni škof, ne pozna zapadna Cerkev, je pa še v navadi iz prvih časov krščanstva na Vzhodu.

STRAHOVLADA OB MEJI. — Najtežje razmere v Sloveniji so ob severni meji. Vsak obmejni prebivalec je vedno vsaj z eno nogo na poti v ječo. Poročali smo že, kako so duhovniki ob tej severni slovenski meji kar pod ključem. Vedno pa beremo znova o drugih ljudeh, ki so prišli v nesrečo, ker so imeli kak

(Dalje na 3. strani)

Predsednik Truman stoji pred najbolj važno odločitvijo

Ameriška armada zanika, da bi zavezniki odlašali z 2. fronto

Rusi zdaj dolžijo Ameriko in Anglijo, da sta čakali, da bi Rusija izkrvavela

Washington. — Najnovejši očitki iz Moskve so to, da so zapadni zavezniki, Amerika in Anglija, nalašč zavlačevali z odprtijo druge fronte, ker so hoteli, da bi Rusija popolnoma izkrvavela.

Ameriško armadno vodstvo označuje to kot čisto navadno izmišljotino in prihajajo z dokazi, da je bilo nemogoče odpreti fronto v Franciji pred junijem 1944. Rusi trdijo, da sta Amerika in Anglija obljubili drugo fronto že 1942 ali 1943.

General Marshall, ki je bil načelnik generalnega štaba, je povedal, da je šel aprila 1942 v London, kjer so se posvetovali glede druge fronte. Preračunali so, da za to nimajo niti dovolj vojaštva še, niti dovolj bark za prevoz v Francijo. Videli so tudi, da ruska armada ne bo uničena, ker se je mogla polagoma umikati pred Nemci in hraniti moči.

Potem je povedal general Eisenhower, ki je vodil drugo fronto, da so zavezniški poveljniki uvideli, da je treba najprej začeti z operacijami v Afriki, v tem pa pripravljati za invazijo iz Anglije v Francijo. Tega se pa uspešno ni moglo izvršiti pred junijem 1944. Ako bi bili začeli prej, bi se invazija ne bila posrečila, vojna bi se bila zavlekla in še več bi bilo vojnih žrtev, zatrjujejo ameriški poveljniki.

—o—

General svari župane, naj pripravijo kritje pred bombami

New York. — V tem mestu zborujejo župani vseh večjih ameriških mest. Včeraj jim je govoril general Bull, ki je priporočal županom, naj že zdaj pripravijo doma vse potrebno, da se meščanstvo zavaruje v slučaju napadov z atomskimi bombami.

General je poudarjal, da s tem ne misli reči, da je vojna že okrog vogala, tudi ne reče, da je neizogibna, in da ne smemo prezreti dejstva, da je vojna možna. Zato naj župani v svojih mestih že zdaj pripravijo vse potrebno za tak slučaj. Meščanstvo mora biti poučeno o posledicah, ako se razleti ena sama atomska bomba nad večjim mestom.

—o—

Prodajal je vino iz neužitnih jagod

Velika porota je obtožila Louisa Viny, ki ima trgovino z vinom na 2637 St. Clair Ave. v Clevelandu, da je napravil 22,000 galon vina iz jagod, malin in črešenj, ki so bile gnile in neužitne.

—o—

Romunski kralj pride v Zed države

Pariz. — Bivši romunski kralj Mihael je dobil ameriško vizo in se bo s svojo materjo za stalno naselil v Ameriki. (Next)

NOVA MAŠA V LITTLE FALLS, NEW YORK

V nedeljo 22. februarja bo imel Lewis Furlan, S. A. v Marijini cerkvi v Little Falls, N. Y. novo mašo. Posvečen bo v soboto 21. februarja po kardinalu Spellmanu v cerkvi sv. Patrika v New Yorku.

Pridigo na novi maši bo imel. č. g. kanonik John J. Oman, župnik pri sv. Lovrencu v Clevelandu. Father Oman je že dolgo let prijatelj Furlanove družine in je tudi on poročil novomašnikove starše.

—o—

Senat je pripravljen, da podaljša najemninsko postavo za 14 mesecev

Washington. — Tako republikanski kot demokratski voditelji v senatu so za to, da se podaljša najemninska postava za 14 mesecev od 29. februarja letos, ko poteče sedadnja postava. Ne vedo pa še, kaj bo napravila poslanska zbornica.

Kakor se glasi predlog za podaljšanje postave, je sledeč: Vlada naj ima kontrolo najemnine do 30. aprila 1949. Oni najemniki, ki so z gospodarji podpisali pogodbo za 15% zvišanje, naj obdržijo isto v veljavi, kakor govori pogodba. Ako hočejo najemniki in gospodarji podpisati pogodbo prostovoljno na 15% zvišanju, to lahko store do konca 1949. V zasebnih hišah ne bi bilo nobene kontrole za oddajanje sob.

—o—

NOVI GROBOVI

Anton Brodnik

Včeraj zjutraj je umrl, kot smo že poročali, Anton Brodnik, star 52 let, stanujoč na 1105 E. 64. St. Doma je bil iz Kompolja pri Dobrepolju in je prišel v Ameriko leta 1920. Zaposlen je bil v Elweil Parker Co.

Tukaj zapušča žalujočo soprogo Ano roj. Zakrajšek, sinova Anthony in Edwarda, brata Josipa in strica Johna ter mnogo drugih sorodnikov. V starem kraju zapušča tri brate in štiri sestre in mnogo drugih sorodnikov.

Bil je član društva Glas clev. delavcev št. 9 SDZ. Pogreb bo v soboto zjutraj ob 9:30 iz Grdinovega pogrebnega zavoda v cerkev sv. Vida in na Kalvarijo.

—o—

Prepovedano je devati sneg na pločnike

Alton, Ill. — Mestni očetje so odkrili neko staro mestno postavo, po kateri je kaznovan z globo od $1 do $50 vsak, ki meče sneg na obcestne pločnike. Zdaj si mestni očetje belijo glave, koga naj primejo, kadar sneži in sneg z neba pokrije pločnike.

—o—

Ameriški general je član vojnega koncila

Atene. — Ameriški general Van Fleet, ki načeljuje ameriški misiji na Grškem, je postal član grškega obrambnega koncila. Dozdaj je bil pri koncilu samo opazovalec, zdaj ima pa polno moč, da svetuje v vojni proti komunistom.

Ves svet napeto čaka, kako bo odločil glede vprašanja Palestine; ameriška diplomacija se je tam opekla, da ne bo prav, če odloči tako, ali pa tako.

New York. — Pri Zvezi narodov so diplomati prepričani, da samo Zed. države lahko rešijo vprašanje, če bo Zveza zbrala armado ter jo poslala v Palestino, da tam omogoči razdelitev dežele med Arabce in Žide. Zed. države so bile prve, ki so svetovale razdelitev Palestine kljub temu, da so Arabci svarili, da delitve ne bodo nikdar priznali.

Palestinska komisija Zveze narodov, ki je zadevo proučila, nujno priporoča, naj se organizira ter pošlje armado, da bo tam vzdržala red in mir, ko bo Anglija 15. maja odpeljala svoje čete iz dežele.

Ob tem času še ni znano, če bodo Zed. države podpirale nasvet komisije, ali bodo skušale najti kak drug izhod iz zagate. Komisija je poudarjala, da je treba biti pripravljen na odpor Arabcev, ako se izsili delitev Palestine.

Nek diplomat je rekel, da se bodo skušale Zed. države izmakniti na ta način, da bi poslale palestinsko vprašanje zopet nazaj v skupščino Zveze narodov, ki je lansko leto odobrila delitev Palestine na priporočilo ameriških zastopnikov. Zdaj bo morda Amerika rekla, da je delitev neizpeljiva in da je treba poiskati kak drug izhod.

Če ameriška vlada misli na to ali ne, ni znano. Znano pa je, da si ameriški diplomati belijo glave, kako bi našli zadovoljivo rešitev.

Diplomatski krogi so mnenja, da je to eden najbolj važnih in eden najbolj nevarnih problemov v novejši zgodovini Zed. držav, ki ga mora rešiti. Ves svet ima oči uprte v predsednika Trumana, kako bo zamotano zadevo izpeljal in zadovoljil Arabce in Žide. Dobro se zaveda, da je ameriška diplomacija v taki kaši, kakor še ni bila in da ne bo prav, če odloči tako in ne bo prav, ako odloči drugače.

Predsednik Truman se lahko odloči za eno izmed sledečih rešitev:

Da ne stori ničesar in mirno gleda, kako se bodo naprej klali Arabci in Židje med seboj. Ampak tam je arabsko olje, ki je absolutno potrebno za izvedbo Marshallovega načrta. Toda Osrednji vzhod je že itak napet in nemiren in odprt za komunizem, ako se mu to pusti. Ako bi Amerika držala roke proč, bi bil to velik udarec prestižu Zed. držav in morda smrten udarec Zvezi narodov, ki je že odločila delitev Palestine.

Truman lahko podpre komisijo za bojno silo Zveze narodov. Toda pri tem nastane vprašanje, če bo tudi Rusija poslala vojaštvo v Palestino. Nič si Rusija bolj ne želi kot to, ker bi prišla s tem v Osrednji vzhod. Truman mora tudi odločiti, če bodo šle ameriške čete tje.

Lahko bi tudi delal na tem, da se odloži delitev Palestine, ki je zdaj določena na 1. oktobra 1948. S tem bi se pa zopet zameril židom in letos so volitve za predsednika v Ameriki in židovstvo je v Ameriki zelo aktivno. Nekateri trdijo, da je Truman naročil svojim zastopnikom pri Zvezi narodov, da so predlagali delitev Palestine samo na pritisk svetovnega židovstva. Ako se bo skušal zdaj umakniti, mu židje tega ne bi nikoli odpustili.

Tako sedi Mr. Truman med dvema stoloma in kamor se bo vsedel, ne bo prav, ne zanj ne za ameriško diplomacijo in za prestiž Amerike.

—o—

Marjetka ima pa fanta . . .

Washington. — Miss Margaret Truman, hčerka predsednika Zed. držav in Mrs. Harry S. Truman, je bila včeraj stara 24 let. Ob tej priliki zopet silijo v javnost govorice, da je Miss Truman že zaročena in sicer z nekim Frankom Handy, sinom publicista iz Ypsilanti, Michigan. Toda iz Bele hiše na vso moč trdijo, da Marjetka ni zaročena, da nima fanta. Da bi nameravala v samostan, pa tudi nihče ne trdi.

—o—

SLOVENSKI IZGNANCI SO SI REŠILI LE GOLO ŽIVLJENJE. POMAGAJMO JIM!

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Smrt v domovini—

Louise Bergoč, 558 E. 140. St. je dobila pismo od brata Michael Ratajc, da mu je umrla žena Marija, roj. Žibert, vas Rovišče št. 21. Bila je stara 54 let. Zapušča moža, sina in tri hčere. V vasi Zavratec je umrla Marija Jordan, ki zapušča sina. Na Studencu je umrla dobro poznana Milka Gorenc roj. Brulc, stara 58 let. Zapušča moža in pet hčera. V isti vasi je umrla Terezija Štojs roj. Rott, zapušča tri sinove. Anton Rupar si je iz zobupa vzel življenje radi teh povojnih razmer. Omenjene Marija Ratajc, Milka Gorenc in Marija Jordan so si nalezle bolezen v ujetniških taboriščih v Nemčiji, kamor so bile pregnane. Naj počivajo v miru. V fari Studenec pri Sevnici jih veliko umrje, ker so vsi živčno uničeni iz časa pregnanstva v Nemčiji, kjer so trpeli štiri leta.

Prevzem gostilne—

Joseph Knaus in Joseph Repar sta prevzela dobro poznano gostilno in restavracijo "Gordon Park Cafe," poleg White Motor tovarne na 79. cesti. Na razpolago najboljša pijača in okusna jedila.

Vesela vest—

Mr. in Mrs. Raymond Troha iz 19407 Shawnee Ave., sta dobila obisk rojenic, ki so jima na 12. februarja prinesle krepkega sinčka. Krstili so ga za Raymonda Francis. To je prvi fant v družini. Tako sta postala že drugič stari ata in stara mama Mr. in Mrs. John Ropret, Mr. in Mrs. Leo Troha pa že petič. Naš poklon na vse strani.

Važna seja—

Društvo sv. Cirila in Metoda št. 191 KSKJ bo imelo jutri večer ob 8 važno sejo v SDD na Recher Ave.

Prva obletnica—

V petek ob 8:30 bo darovana v cerkvi Marije Vnebovzete na Holmes Ave. maša za pok. Josephine Sirola v spomin prve obletnice njene smrti.

Maytag po vaši želji—

John Sušnik, lastnik Norwood Appliance & Furniture na 6202 St. Clair Ave. naznanja, da zdaj lahko dobite pri njem Maytag pralne stroje prav take, kakor ste si jih vedno želeli. Stopite k Mr. Sušniku in si jih oglejte.

Najstarejše društvo—

Žensko društvo Srca Marije je bilo v soboto 14. februarja staro 51 let. Bilo je to prvo slovensko društvo v Clevelandu. Kot nam je povedala agilna tajnica Mrs. Mary Otoničar, bo društvo praznovalo 50-letnico obstanka na 1. maja s plesno veselico in lepim programom v SND na St. Clair Ave. Iz raznih vzrokov se to ni vršilo lansko leto.

—o—

Danska zanika trditev Sovjetske Rusije

Copenhagen. — Danski premier Hedtoft je rekel, da bodo zgradili na otoku Anholt nov hotel za letoviščarje in zraven zgradili tudi letališče za boljši promet s celino. Rekel je, da je bedasta trditev "Rdeče zvezde," glasila sovjetske armade, da bodo Amerikanci kupili ta otok za strategično bazo.

—o—

NAM JE TUKAJ DOBRO, ZATO SE PRI VSAKI PRILIKI SPOMNIMO NA BEGUNCE

Poljska, Jugoslavija in Češka se ravnajo po ukazih iz Moskve

Varšava. — Sovjetska vlada je oni dan naznanila, da ne bo priznala nobenih zaključkov, ki jih bodo napravili zastopniki Zed. držav, Anglije in Francije na seji v Londonu. Dogovorili se bodo namreč glede bodočnosti Nemčije, tistega dela, ki je pod njih okupacijo. Rusija na to sejo ni bila povabljena, za kar je zdaj ogenj v strehi, ako bi jo pa povabili, bi pa po stari navadi vsemu nasprotovala.

V Pragi se bodo tudi sestali zunanji ministri Češke, Poljske in Jugoslavije, kjer bodo podali skupno izjavo, da podpirajo odlok Moskve, da se ne odobri ničesar, kar bo sklenjeno v Londonu od Velikih Treh.

—o—

Televizija bo zaposlila 100,000 oseb

New York. — Do leta 1950 se bo televizija že tako razvila, da bo dobilo zaposlitev do 100,000 oseb. Že zdaj jih zaposluje kakih 30,000.

—o—

Angleški traktorji v Ameriki

Filadelfija. — Prvi traktorji, ki so bili izdelani v Angliji, so dospeli v Ameriko. Prodajal jih bo Harry Ferguson iz Detroita, ki je včasih prodajal Fordove traktorje.

TAFT PRIDE V CLEVELAND NA 28. FEB.

Senator Robert Taft pride v Cleveland na 28. februarja in bo govoril v hotelu Carter republikanski okrajni organizaciji. Cena za banket bo $3.50 za osebo. Prostora v dvorani je za 1200 oseb in kot poročajo so že vse vstopnice razprodane.

George Bender, načelnik republikanske organizacije tukaj je rekel, da bo imel Taft enega svojih glavnih govorov tukaj v primarni kampanji.

—o—

Iz raznih naselbin

Latrobe, Pa. — V bolnišnici Mercy v Pittsburghu je umrla Mary Škoda. Podlegla je štiri dni po težki operaciji. Stara je bila 49 let, doma iz Vesele gore pri Št. Rupertu, Dolenjsko, v Ameriki 23 let. Pred dvema letoma in pol ji je umrl mož. Zapušča hčerko in sina in štiri poročene pastorke.

Johnstown, Pa. — Dne 10. febr. je v bolnišnici umrla Mary Zabric, stara 56 let, doma iz Grahovega pri Cerknici, v Ameriki od 1910. Pred dobrim tednom jo je zadel mrtvoud in od tedaj je bila večinoma v nezavesti. Poleg moža zapušča sina Williama, hčere Ruth in Vido, vsi poročeni, ter brata Ivana v East Palestini, O.

MENDA JE HOTELA, DA BI SE GA MOŽ NE NASEKAL, SE GA JE PA SAMA

Pred mestnim sodnikom Celebrezzejem v Clevelandu sta stala v pondeljek mož in žena, Jas. in Florence Moore. Sodnik je moža obsodil na 30 dni zapora in sodne stroške zaradi pijanosti. Žena je pa prosila sodnika, naj možu kazen odpusti ter obljubila, da bo sama gledala na to, da se ga možiček ne bo več navlekel. Sodnik je nekaj časa premišljeval, potem pa ženi ugodil in ji moža spustil.

Včeraj sta pa zopet stala mož in žena, prav tista dva, pred istim sodnikom. Zdaj sta bila pa oba obtožena sladke ginjenosti. Povedala sta, da sta bila tako vesela v pondeljek, ker je sodnik možu kazen odpustil, da sta se peljala pod pazduho iz policijskega poslopja in šla naravnost čez cesto v — gostilno. In tam sta veselo praznovala dogodek. Tako veselo in nazadnje tako glasno, da sta se oba znašla na policijski postaji.

Sodnik je bil zdaj drugačne volje. Možu je naložil prvotno kazen, ženo je poslal pa domov s svarilom, naj se drži pri pijači — nazaj.

Razne najnovejše svetovne vesti

NEW YORK. — Včeraj so se vršile volitve za kongresnika iz 24. distrikta, ki je v Bronxu. Henry Wallace je postavil svojega kandidata proti demokratski stranki. Zmagal je Wallace z nekim Leonom Isacsonom, ki je sicer nepoznan, toda zanj so šli volit vsi komunisti kot en mož, dočim so ostali redni demokratje doma. Za demokratskega kandidata sta agitirala tudi Mrs. Eleanor Roosevelt in newyorški župan O'Dwyer, toda vse ni nič pomagalo.

* * *

WASHINGTON. — Trgovinski oddelek je ukazal, da se ustavi za 48 ur vse pošiljanje kurivnega olja in gazolina iz Zed. držav. V petek bo vlada določila novo kvoto, ki se sme pošiljati iz dežele.

* * *

HYERES, Francija. — Tukaj je utonilo 8 ameriških mornarjev, ki so bili člani posadke ameriškega nosilca letal, Midway. Mornarji so bili na kopnem na kratkem dopustu. Ko so se sinoči vračali na ladjo v čolnu, je isti zadel na valobran in se potopil. V čolnu je bilo kakih 150 mornarjev. Osem jih še pogrešajo. Med temi je praporščak Harry Campbell iz Clevelanda, edini iz Ohio, ki je pogrešan.

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN HOME

(JAMES DEBEVEC, Editor)

6117 St. Clair Ave. HEnderson 0628 Cleveland 3, Ohio

Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA

Za Zed. države $8.50 na leto; za pol leta $5.00; za četrt leta $3.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav $10.00 na leto. Za pol leta $6, za 3 mesece $3.50.

SUBSCRIPTION RATES

United States $8.50 per year; $5 for 6 months; $3 for 3 months.

Canada and all other countries outside United States $10 per year. $6 for 6 months, $3.50 for 3 months.

Entered as second-class matter January 6th, 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83 No. 34 Wed., Feb. 18, 1948

1948 FEBRUARY 1948						
S	M	T	W	T	F	S
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29						

Kako je v Rusiji

Drew Middletoon, ki je bil do leta 1947 poročavalec lista "New York Times" v Moskvi, poroča, da ni nobenega znamenja, da bi obstojala kje v Rusiji kakšna politična podtalna organizacija proti režimu. Kolikor je opozicije, je naglo in kruto zatrta.

Vzrok da ni opozicije, leži v organizaciji sovjetske države in v psihologiji ruskega ljudstva. Glavne vezi ali spone, ki drže ljudstvo v strahu, so tajna policija, notranje ministrstvo in komunistična stranka.

Drugi vzrok za pomanjkanje opozicije leži v značaju ruskega ljudstva. V moderni ruski zgodovini ni nobenega primera, da bi se premenjala ruska vlada potom mirnega načina. Zadnjikrat je bila izpremenjena oblika ruske vlade leta 1917. ko je padla dinastija Romanovcev, ki je vladala Rusiji 304 leta. Boljševiška stranka — drobna kapljica 80,000 ljudi v morju ruskega ljudstva — se je tedaj polastila oblasti, katero še zdaj trdno drži.

Dasi se je oblika vlade izpremenila, pa se niso izpremenile gotove druge važne stvari. Obe Rusiji, Rusija carja Nikolaja in Rusija diktatorja Stalina imata skupne sledeče stvari: oboževanje narodnega voditelja, ki se ga smatra za nekakega polboga; masivno birokracijo; centralizacijo oblasti; ogromno območje državne kontrole, veliko važnost armade in mornarice in drastično nasilje tajne policije.

Dasi je oblika vlade zdaj drugačna, so principi za pokorenje ruskega ljudstva ostali isti kot so bili prej. Da, še več: kontrola nad posameznim državljanom je danes mnogo večja, kot je bila pod katerimkoli carjem.

Vse izpremembe v sovjetski vladi se izvrše "od zgoraj" in ljudstvo nima pri tem nobene besede, dasi so vse izpremembe narejene "v imenu ruskega ljudstva."

Veliko in važno vlogo v življenju ruskega ljudstva igrajo danes takozvane agitacijske točke. Te strankine institucije funkcionirajo vse leto, toda njihova najvažnejša funkcija je ob volitvah.

To so lepo opremljeni prostori s knjigami in godbo, katere se poslužuje mladina za ples. V teh prostorih nastopajo vedno predavatelji, večer za večerom se vrše koncerti in igre, vse pa je seveda prepojeno z intenzivno propagando.

O teh agitacijskih točkah krožijo med ljudstvom dovtipi, ki dokazujejo, da med Rusi še vedno prevladuje zdrav kmečki cinizem. Eden teh dovtipov je:

Nekdo umrje, nakar mu je dano na izbiro, da gre lahko v nebesa ali v pekel, kamor mu je ljubše. Ta želi najprej videti nebesa, in po kratkem pregledu želi videti še pekel. Zdaj mu pokažejo krasno palačo, natrpano s šampanjcem, vodko, kavijarjem, slaščicami in krasnimi ženskami.

"Tu mi kar ugaja," pravi Rus.

Takrat pa se pod njegovimi nogami odpro tla in on pade v jamo, polno žvepla, ognja in dima.

"Kakšen kraj je pa to?" vpraša Rus nekega nižjega hudiča.

"I, kakšen? To je pekel," pravi ta.

"Kaj pa je bil oni kraj, ki so mi ga prej pokazali?"

"O, tisti? Tisto pa je bila agitacijska točka! . . ."

Nobenemu zapadnjaku ni znano število osobja tajne policije, ki mora biti ogromno. Najprej so tu uniformirane MVD čete za notranjo varnost ter za varnost mej. Teh je približno dvajset divizij izborno oboroženih, mož, ki imajo svoje "zračne regimente," to je skupine letalcev z bojnimi letali in bombniki.

Dalje so operatorji v civilni obleki. Njih glavna naloga je špijonaža in kontrašpijonaža. Njihovega števila ne ve nihče. Sodi pa se, da je teh ljudi najmanj pol milijona.

Dalje je ministrstvo za državno kontrolo, ki nadzoruje med drugim tudi izvrševanje ekonomskih načrtov. Bilo je to ministrstvo, ki je leta 1946 odkrilo zelo razširjeno korupcijo.

Dalje je ministrstvo strankine organizacije, katerega naloga je skrbeti, da se izvaja politika stranke. Pod to ministrstvo spada tudi organizacija, ki nadzoruje vse turiste in tujce ter upravlja koncentracijska taborišča in ječe.

Koliko ljudi je v koncentracijskih taboriščih, nihče za gotovo ne ve. MVD je priznala, da so koncentracijska taborišča "največji delodajalec" v Sovjetski zvezi. Delavci iz teh taborišč so med drugim tudi obnovili leta 1946 Belomorski baltiški kanal. Večina tega delavstva pa je zaposlenega v Sibiriji. Število teh modernih sužnjev cenijo od devet do dvajset milijonov duš.

Inozemci, ki so študirali sovjetsko varnostno organizacijo, imajo visoko mnenje o njeni zmožnosti in disciplini. Število članov MVD organizacije je približno tako veliko kot je bilo število SS-ovcev v nacijski Nemčiji.

BESEDA IZ NARODA

Poročilo iz Floride

Hollywood, Florida. — Vreme imamo zdaj zelo lepo in ker je več Clevelandčanov tukaj, nam čas še prehitro beži. Kmalu bo konec teh lepih počitnic in zopet bomo rinili nazaj v Ohio. Le glejte, da boste do takrat ugnali zimo.

Oni dan smo šli gledat konjske dirke. Zanašali smo se na Johna Paulicha, ki je rekel, kako da bobro pozna konje in da bomo po njegovem nasvetu vsi zabogateli. No, mi se rajši držimo zanesljivih traktorjev, konje pa prepuščamo drugim. John Paulich je rekel, da so v Ameriki drugačni konji in da se na te ne zastopi, ha, ha.

Včeraj smo šli pa ribe lovit. V morje, to se razume. Kar smo jih nalovili, smo takoj poslali domov v Racetov ledenico, da bodo na nas počakale. Morje je našo ladjico zibalo, kar ni bilo prav nič povšeč Mrs. Drenik. Po vsej sili je hotela ribe krmiti. Mi smo pa peli: Kak ribcam dobro gre, ker žeje ne trpe . .

Prihodnji teden se bomo peljali v St. Petersburg, da obiščemo naše Clevelandčane, ki se tam sončijo. Saj ni daleč. Od Miami je komaj 290 milj. Kaj pa je to po lepi cesti in z dobrim avtom. Če bo Drenik zapregel svoj Lincoln, bomo kar padli v St. Petersburg.

Nekaj se mi pa čudno zdi tukaj. Če ni sonca, je tako vzdihovanje in zavijanje v koce, če pa je, pa hitimo v senco in skrivamo obraze pred njim. Paulich ne gre drugače na sonce, da se pokrije z brisačami.

Pustni torek smo prav veselo obhajali. Zvečer smo se skupaj: Mr. in Mrs. Fr. Race, Mr. in Mrs. John Drenik, Mr. in Mrs. Kozan, Mr. in Mrs. Birk in pa seveda moja lepša polovica, ki je vzela tudi mene s seboj po pomoči. Šli smo v neko ameriško gostilno in tam opazovali maškare. Najlepše so dobile nagrade, kakor je to navada pri nas.

Tukaj vidimo, da pojenjuje z delom, posebno z gradbeno industrijo je že pri kraju. Večinoma je že vse naprodaj in človek lahko kupi, kar hoče. Cene že nekoliko padajo in jeseni obljubujejo še nižje. Nekateri bodo ob lepe denarje, če so se zanašali na eventuelne dohodke. Sem za delom ne bi zdaj svetoval nobenemu rokodelcu, ker še domočini kmalu ne bodo imeli dela.

Pozdravljamo vsi skupaj naše prijatelje po Clevelandu in drugod.

Joseph Demshar.

Tako čtivo potrebujemo

Leask, Sask., Kanada. — Ko ravno pošiljam naročnino za prihodnje leto, želim tem potom izraziti mojo zahvalo uredništvu, ker se toliko trudite za Slovence v Ameriki ter nam izdajate tako potrebno berilo, ki nam ga prinaša list Ameriška Domovina. Prav lahko vam rečem, da nam popolnoma nadomestuje "A. S.," ki je lansko leto prenehal izhajati.

Že je tako izgledalo, da bomo pozabili, da smo še Slovenci, sedaj vidimo, da še živimo ter izdajamo največji slovenski katoliški list. Res ne vem, kako bi prestal dolgo kanadsko zimo tu na farmi brez dobrega slovenskega berila. Le čudim se, v katero šolo je hodil urednik in pisec kolone "Če verjamete al pa ne", da more tako postavljati razne izraze in "špraho" itd., da je res zanimivo in tudi od sile zabavno čtivo.

Veliko bi še lahko napisal, a me slabo pisanje zadržuje, da si ne upam preveč nadlegovati urednika. (Le korajžo, John, pa kaj novic pošiljite iz Vaših krajev, saj se lahko bere Vaša pisava. Op. ured.)

Pozdravljam vse čitatelje tega lista,

John Rejc.

Telefonska družba vpraša za višje cene

Ohio Bell Telephone Co. je vložila pri utilitetni komisiji v Columbus, Ohio, prošnjo, da sme zvišati cene za telefonsko postrežbo. To je prvo splošno zvišanje, ki ga zahteve družba v več kot 20 letih.

Nove cene bi zvišale dohodke družbi za nekako $8,500,000 na leto, ali za 9 odstotkov.

Telefonska družba je od leta 1921, ko je bila organizirana, vedno stremela za tem, da poda najboljšo postrežbo po najnižjih mogočih cena. Pred vojno je vsak lahko dobil telefonsko postrežbo, kjer koli in kadar koli je to zahteval. ker takrat je imela družba na razpolago vse pripomočke, ki so za to potrebni.

Po vojni si je družba prizadevala, da kakor hitro mogoče vzpostavi vso postrežbo in zadosti zahtevam publike. Toda zahteve so večje, kot jih more pa družba izvršiti. Pri tem je treba pa pomniti, da je vse dražje in stroški so se višali hitreje, kot pa dohodki. Vsled tega se je zaslužek izdatno znižal in je danes povprečno manjši, kot je bil za časa prve depresije v letih 1930 in zatem.

Kljub vsem temu je šla telefonska družba naprej, da poveča in izboljša postrežbo. Izračunala je, da bo morala investirati več kot $125,000,000, če bo hotela zadostiti vsem zahtevam v prihodnjih treh letih. Toda tega denarja ljudje ne bodo investirali v podjetje, če družba ne zviša dohodkov. Kapital je pa na vsak način potreben, če hočejo odjemalci dobiti postrežbo.

Ne samo, da družba v zadnjih 20 letih ni zvišala cen, ampak jih je faktično znižala leta 1936. Ako bi bile danes cene kot so bile leta 1936, bi odjemalci plačevali $12,000,000 več na leto, kot pa plačajo zdaj. Zato pa zahtevani povišek $8,500,000 krije samo del izgube, ki jo je imela družba zadnjih deset let z znižanimi cenami.

Zato je pa družba prisiljena zahtevati večjo mero za postrežbo, ali pa ne bo mogla dati postrežbe, kot jo publika zahteva.

Goriški Slovenci

Ker kot del slovenskega naroda ne moremo biti brez zanimanja za dogajanja v drugih delih Slovenije, je prav da vržemo bežen pogled tudi na naše brate ob Adriji, ki jim je usoda namenila precej slično življenje kot onim na Koroškem.

Če bi pregledovali zgodovino naših goriških bratov, bi v njej našli mnogo skupnosti z njimi ali pa vsaj mnogo sličnega v njihovem razvoju. Toda razen zgodovine o naselitvi Slovencev na Goriškem nas še posebno zanima njih kulturni in socialni razvoj. Vemo, da so bili pradedje sedanjih Goričanov fevdalni kmetje, na drugi strani pa nam je znano, da so nekateri dosegli zelo visoka mesta v javnem življenju, čeravno v potujčeni obleki. Ali nista bila Benečena Gradenigo in Mocenigo slovenska Gradnik in Močnik? Vemo, da so se goriški kemtje v začetku 18. stoletja uprli gosposki v znanem tolminskem puntu, ki je prinesel strašno smrt njegovemu voditelju Janezu Gradniku. Raztelesili so ga v Gorici in štiri kose trupla razstavili na vrata med Kornom in sedanjim Katerinijevim trgom. Leta 1563 je grof Giorgio della Torre povabil v Gorico Primoža Trubarja, luteranca, ki je petnajst dni pridigal v vlovenščini, taljanščini in nemščini. Po letu 1848, ki je leto revolucije narodov, se je tudi goriškim Slovencem začela obetati boljša bodočnost. Razen malih izjem so postali vsi kmetje svobodni. Borili so se na vse mogoče načine, dokler ni Avstrija leta 1867. objavila temeljni državni zakon, ki je priznal enake pravice vsem narodom cesarstva. Goriški Slovenci so takoj pričeli ustanavljati čitalnice, izobraževalna društva, ljudske šole in povsod zahtevali pravice in splošno enakopravnost.

Ob izbruhu prve svetovne vojne so imeli goriški Slovenci povsod svoje šole, razen v par obmejnih krajih, kjer so zadeli ob ovire Italijanskega šovinizma. V Gorici sami so imeli Slovenci gimnazijo in učiteljišče, kmetijsko šolo, trgovsko obrtno zadrugo, slovensko sirotišče, šolski dom in Mali dom; Narodno tiskarno in knjigarno in Katoliško knjigarno in tiskarno. V semenišču so poučevali tudi v slovenščini. Politične stranke so se svobodno prerekale za stvari, ki se nam danes ne zdijo ravno važne. Toda človeka gane, ko se spomni na one malenkostne razprtije in razume, da so bile tekme v sijajnem poletu k napredku. Tisti slovenski voditelji so nam danes vsi dragi. Vsi so vneto ljubili domovino in narod in nam pustili bogato dediščino in lepe, svetle nauke.

Kako visoko razvojno stopnijo bi mogli doseči goriški Slovenci, če ne bi bilo prve svetovne vojne! Ta jim je prinesla usodno zlo: fašizem, ki je zatrl politično, gospodarsko in prosvetno življenje. Prva leta so pod Italijo še nekako dihali. Imeli so svoje narodne poslance, goriško uredništvo "Edinosti", tednik "Goriško stražo", Družbi "Goriška Matica" in "Mohorjeva družba" sta izdajali letni koledar s štirimi drugimi knjigami. Fašizem pa je z vsem tem pometel, zato so se tudi goriški Slovenci prvi dvignili proti njemu.

Danes je Goriška presekana v dva dela. Glavni del je priključen Jugoslaviji, manjši del z Gorico k Italiji. Goriški Slovenci v Italiji so povezani z usodo manjšine, ki ji je glavni smoter ohraniti se in razviti kulturno in po možnosti tudi politično, a doseči enakopravnost z italijanskimi državljani. Do danes so ohranili svoje srednje in osnovne šole in upajo, da jih bodo dobili tudi v Benečiji in Kanalski dolini.

Ameriški Slovenci, ki si lahko predstavljamo težave, v katerih so živeli in še žive, želimo, da bi se jim izpolnile stoletne želje in bi končno mogli zaživeti človeka in naroda vredno življenje.

Kakor kdo zna

Brišnik in Hočevar sta bila mejaša. Obe kmetiji sta se kar nekam zagrizli druga v drugo in spori radi meja bi bili na dnevnem redu, da se niso Brišnikovi in Hočevarjevi tako dobro razumeli. Najbolje bi bilo združiti obe kmetiji v eni roki, ker bi sicer kedaj pravde radi meja utegnile požreti obe. Brišnik in Hočevar sta se tega dobro zavedala in kar nekam prav jima je bilo, da jima Bog ni dal več otrok in je bila prilika za združitev kakor nalašč. Brišnik je imel namreč le sina Jerneja, ki je bil res fant od fare, priden in spreten za delo ter pameten in gospodaren, da je bilo veselje. Hočevar pa je imel hčerko edinko, brhko Tinco, ki ji tudi ni bilo kaj oporekati, le da se je rada nekoliko preveč zavedala svoje brhkosti. Vsa vas je že govorila o tem, da bo Brišnikov Jernej zagospodaril tudi pri Hočevarju.

Toda prišlo je drugače.

Huda zima je bila tedaj, Hočevar je vozil les iz hoste, pa se je nekaj prehladil in v par tednih ga je pobrala pljučnica. Sosed Brišnik mu je zatisnil oči.

"Saj veš, kako sva se menila," je pravil Hočevar, ko je čutil, da se mu bliža konec: "Vse sem zapustil Tinci, ki naj vzame tvojega Jerneja, da bosta končno obe kmetij pirišli v eno roko. Tinca je še mlada in nič preveč za gospodarstvo. Zato sem ji postavil tebe za varuha in čim prej boš uresničil najino zamisel, tem bolje bo."

"Vem, vem," mu je zagotavljal Brišnik: "tvoja želja je tudi moja in upam, da bo šlo vse po sreči."

Pa ni šlo.

Hočevarica ni mogla preboleti svojega moža in mu je že po par mesecih sledila na drugi svet.

Tinca je ostala sama. Brišnik ji je pomagal z besedo in dejanjem, kolikor je mogel, toda dekle je postalo nekam trmasto in ni dosti maralo zanj. Skrbni varuh je vedno bolj prihajal do spoznanja, da Tinca ni prav nič pripravna nevesta za njegovega sina. Za delo ji ni bilo in tudi fantje so se vse preveč smolili okoli nje. Zlasti Breceljnikov Tonč je pritiskal za njo in ljudski glas je že vedel, da bo on zagospodaril pri Hočevarju. Tonč je bil res postaven fant kakor nalašč za brhko Tinco, toda bil je kajžarski, doma dela ni imel, kar pa je drugod zaslužil, je najraje sproti pognal v veseli družbi. Brišniku je bilo kar nekam prav, da njegovemu Jerneju ni bilo za Tinco. I, seveda, za Tonačevo Metko je gledal, ki je bila res čedno in pridno dekle, toda Tonačeva kmetija je bila majhna, pet otrok je bilo pri hiši in na doto ni bilo mogoče prida računati.

Tako so minula štiri leta. Tinca je postala polnoletna in se otresla nadležnega varuštva. Tisto zimo pa je stisnilo tudi Brišnika. Težko je umiral mož z zavestjo, da iz njegovih in Hočevarjevih načrtov ne bo nič in da ne bo mogel držati umirajočemu sosedu dane besede.

"Pa bi se morda le oprijel Tince," je rekel sinu Jerneju še na smrtni postelji.

"Ne morem, oče," je odvrnil Jernej, "saj veste, da Tinca ni zame in kar privoščim jo Tonču."

"Vem, Tonačeva Metka ti je

(Dalje na 3. strani)

ČE VERJAMETE AL' PA NE!

V turških šolah je bila navada, kaj vem, če je še ali so jo odpravili, da je vsak učenček čital iz knjige naglas. To se pravi, vsi naenkrat in vsak svoje. Razume se, da je bilo to za učitelja zelo malo prijetno in če je učitelj vzdržal več kot en dan, je moral imeti jeklene živce. Tako nekako je bilo tisti večer tudi v naši kolibi, kjer smo bili stlačeni vsi v eni staji, razdeljeni sicer v skupinah pri tej ali oni igri, pa ker je vsaka skupina hotela imeti glavno besedo, je bilo kakor tisto popoldne pri zidanju babilonskega turna, ko so se ljudem zmešali jeziki. Ali pa, če govorimo po naše, kakor je bilo v nedeljo proti večeru v gostilni pri Bonaču, ko je bila pri vsaki mizi debata zase, da nisi povzel iz vse sobe drugega, kot kak mogočen: hudič naj vzame še fronke . . . pri čemer je govornik dal podporo svoji izjavi z močnim udarcem po mizi, da so odskočili kozarci vsi preplašeni in zmešani.

Gašper, titutlarni gospodar kolibe, je z veliko mujo prižgal dvoje svetilk, vsako na enem koncu izbe; bili sta še stare vere, katerim se more človek, ki se jih je odvadil, le poalgoma privaditi. V stari domovini so oče vselej, kadar so zvečer prižgali luč, počasi in razločno rekli: "Dober večer." Gašper je menda na to že pozabil, ker mesto teh dveh iskrenih besed je govoril zelo hude, ki so imele opravka s slabim tahtom, ki ne vleče, s slabim smrdljivcem, ki je poln vode, s slabimi cilindri, ki se ne dajo osnažiti in kaj še vse. Čudno, da se mu lampe niso ob zlih besedah razletele v roki.

Ko je planilo v sobo tistih nekaj svetlobnih žarkov, kolikor sta jih mogli z veliko težavo dati od sebe svetilki, sem se nehote ozrl v kot, kot bi iskal našo staro peč, veliko in prijazno, kjer sem vedno našel uteho, če mi je bilo kaj napek. Pa ni bilo peči in ne zapečka, niti klopi okrog peči ne, kjer smo posedavali v zimskih večerih, poslušali stare očance in nepremično zrli v luč, ki je vdano gorela, čeprav revna in skromna, ampak luč je bila, luč . . .

"V starem kraju smo imeli navado," sem počasi razodeval svoje misli, "da so takoj prinesli večerjo na mizo, čim so prižgali luč. Ali tukaj ne ne bo nič?"

Ni bilo fantom po volji tako pripovedovanje. Vame so planili in mi očitali, da sem žrl vse poldne zunaj pred kolibo in so hoteli vedeti, kam da devljem, neki. Pomagaj si sam in Bog ti bom pomagal, sem si mislil, na tako druščino se ne moreš zanašati. Bo treba pregledat po košarah, če je še kaj ostalo.

Na spanje ni bilo dosti misliti tisti večer. Če je komu zakinkala glava na prsa, so ga kmalu spravili k zavesti mili prijatelji, ki so mu bridko očitali, da nismo prišli v Pennsylvanijo dremat. Kdor je hotel dobiti par ur spanca, se je moral kam zavleči, zunaj v resje, ali kamorsibodi. Vendar smo po čudnem naključju prebili noč, kakor jo je kdo mogel in zjutraj lezli skupaj vsak iz svojega kota, kot murenčki, ki pokukajo iz luknjic, ko se uprejo prvi sončni žarki v zemljo.

Gašper je bil postavljen za vrhovnega poveljnika v kuhinji in nam je cvrl slanino in jajca. Če je padel pri tem kak kos slučajno na tla, ni bila to nobenega nesreča. Pobral ga je in vrgel nazaj v kastrolo. Trudil sem se, da bi iznašel, kakšne barve bi bila kastrola, ko je bila prinešena iz štacune pred par sto leti, pa ni bilo mgooče. Morda je bila ena izmed tistih, ki jih je pozabil Krištof Kolumb, ko je odhajal po prvem obisku iz Amerike. Pomita od takrat vem, da ni bila. Pa ni radi tega nihče umrl, vsaj tisti dan še ne. Seveda, kadar smo doma, je pa to vse drugače. Bognedaj, da bi bila kakšna pikica na krožniku

Po zajtrku smo se šli pa umivat k studenčku, ki si je pomagal iz zemlje blizu kolibe. To se pravi, škode nismo dosti napravili ne vodi ne obrazu. Bili smo kot Gideonovi vojščaki, ki so s prgiščem zajemali vodo in stoje pili. Pomočil sem palec v vodo in se obrisal ž njim okrog ust, si z dlanjo potegnil po laseh in jutranja toaleta je bila gotova. Nismo vzdržali predolgo pri studenčku. Ker eden izmed visoko spoštovane družbe je prišel, kaj vem kateri (ni treba prav nič kazati name) in z dolgim kolom z vso močjo udaril po vodi. Kot bi vrgel kamen med vrabiče, tako smo si pomagali narazen.

In potem smo začeli delati dolg program za opoldansko kosilo, kot boste zvedeli jutri.

Beg iz žrela smrti

V. Ž.

"Boga tajijo in to je najbolj žalostno," je pripomnil mož.

"Taje ga zato, ker se ga boje. Le meni verjemi, da človek s čisto vestjo še ni nikoli tajil Boga. Samo tisti ga taji, ki si želi, da bi ga ne bilo, kateri se boji njegove sodbe in kazni, pa če to še tako zanika in se dela junaškega," sta se začela med seboj pomenkovati mož in žena.

"Pa zbogom in še enkrat naj vama bo izrečena najlepša zahvala in Bog vam poplačaj!"

Janez in Vinko sta se obrnila k vratom.

"Zbogom! Srečno hodita in Bog naj vaju in vaše varuje, da bi srečno prišli domov," je odgovorila žena.

"Kako milo je človeku, če naleti na dobre krščanske ljudi, kar razjokal bi se od veselja!" je vkliknil Vinko, ko sta bila zunaj.

"Mhm, po kruhu diši," je rekel Tone. "Bo nekaj, hvala Bogu!"

Janez je Tonetu in Francetu razdelil kruh.

Postali so zunaj v srebrnkasti temi, da so zaužili kruh ter se nato napotili dalje. Telo jim je postalo prožneje. Čutili so, kakor da so se odpočili. Prepotovali so še dvoje vasi, ki sta bili vsi v zastavah. Vzhod se je čedalje bolj zelenkasto prozorno lesketal in napovedoval jutro. Sredi državne zastave se je že razločevala rdeča zvezda.

"To so partizanske vasi. Hitimo skozi nje, da nas v njih ne zaloti dan," je priganjal Vinko. "Kadar vidim ta krvavi pljunek na zastavi, ta madež, to rdečo zvezdo, mi kar slabo postane. Ne morem razumeti, kako se more pošten slovenski človek za kaj takega navduševati."

"Saj se noben pameten in pošten človek ne navdušuje," je pripomnil Janez. "Tisti, ki se navdušujejo za to, so brezverci, brezbožneži in izkoreninjeni iz občestva slovenskega katoliškega naroda; izkoreninjeni so zato, ker so se sami izključili. Hoteli so biti nekaj drugega, nekaj več kakor pa naš narod — in ta napuh, ta oholost, ta navidezni vzpon navzgor, jih bo pahnil v brezno kakor zavržene angele. Kajti vidimo, koliko trpe tisti, ki niso zanje, trpe zato, ker si ne morejo pomagati; božja volja menda je, da je oblast za zdaj v njihovih krvavih rokah. Upam pa, da bo tudi to imelo svoje dobre nastopke, da je to zdravilo za tiste, ki so se navduševali zanje, a so zdaj od njih samih tepeni. Zdaj jih imajo na glavi tisti, ki so jih podpirali in se navduševali zanje. To je sicer grenko, toda zelo uspešno zdravilo, čeprav morajo pri tem tudi dobri po nedolžnem veliko prestati. . . "

V prvem jutranjem svitu so potovali skozi Sv. Pavel pri Preboldu. Ljudje še niso vstajali in to jim je bilo ljubo. — Mimo graščine so zavili v reber. Pod gostimi smrekami v rebri nad Savinjsko dolino so si poiskali ležišče na mehkih tleh, na debelo posutih s suhimi odpadlimi iglami.

Utrujeni so polegli drug zraven drugega in precej zaspali.

Veverica je pritekla po deblu iz visokega in košatega vrha in jih z zadnje veje dolgo ogledovala. Temne, hladne sobane gozda so bile čedalje bolj razsvetljene. V grmu ne daleč od njih za visoko skalo, je žvižgal kos jutranjo pesem.

Kalin mu je visoko nekje v gozdu odgovarjal.

Po gozdu so bile razmetane zlate sončne lise kakor zrela zlata praprot.

Prebudili so se in prvi občutek je bil strašna praznota v želodcu.

Janez je poiskal plano in se razgledal, kje je ona kaka koča, da bi poizvedel za pot in izprosil kaj za pod zobe.

"Tu spodaj precej nizko je videti nekakšna lovska koča," se je vrnil k onim trem, ki so čakali njegovega poročila. — "Vinko, ali greš z menoj, da poizkusimo srečo?"

"Seveda, zakaj pa ne. Tu ne moremo ostati, naprej pa brez navodil, kod naj potujemo, skoraj ne moremo."

Šla sta in stopila v leseno, precej čedno in prijazno kočo.

Mož v rjavem suknjiču z zelenkastim ovratnikom srednjih let jima je prišel nasproti.

"Kaj želita?" ju je vprašal med vrati, preden sta utegnila voščiti dobro jutro, čeprav se je čas nagibal že na poldne.

"Iz Nemčije iz Dachaua greva, pa za pot ne veva. Ali bi nama hoteli povedati pot čez te gore? Rada bi prišla v Trbovlje in potlej dalje domov na Dolenjsko."

"Zakaj bi pa lačna in izmučena po hribih trapala, ko lahko z vlakom potujeta domov?"

Mož ju je precej časa pozorno ogledoval, kakor da se mu zdista sumljiva.

"Rekli ste, da sva lačna. Uganili ste! Prosiva vas, dajte nama karkoli za jesti. Tudi še tako stare skorje kruha bi z veseljem pojedla. Že več dni nisva ničesar jedla."

"Jaz vama ne morem dati ničesar. Rekel sem pa že poprej, da bi dala naša oblast spodaj v trgu potovanje z železnico na razpolago, pa tudi jesti bosta dobila. Kar pojdita z menoj, gremo doli v trg. . ."

"Ne, tega nočeva. . ."

"Pa tukaj počakajta, pojdem pa sam ponje. Vaju bodo sami pripeljali doli in potlej ukrenili vse potrebno, da se ne bosta več mučila po hribih."

Janez in Vinko sta se obrnila.

(Dalje prihodnjič)

SEDMAK
Moving & Storage
ALSO
LIGHT EXPRESSING
1024 E. 174 St.
KE 6580

Bolezni na mehurju in žlezah

Ako imate težave z vodo in vas peče v odvodnem kanalu, ali če morate večkrat na vodo ali čutite bolečine v hrbtu, je to nevarno znamenje. Posvetujte se z zdravnikom, ki ima 15 let uspešne izkušnje, v bolnišnici v tej posebnosti.

DR. PAUL W. WELSH
HYDROPATHIC CLINIC
423 Citizens Bldg., 850 Euclid Ave.
Telefon MAin 6018
Uradne ure: 10 do 4 razen ob sredah in po dogovoru

MAKE
ONE A DAY
MULTIPLE VITAMIN CAPSULES
YOUR BUY WORD

Perhaps you need vitamins. If you do, you need vitamins that are—

Potent, Easy and Convenient to take, Economical. Each One-A-Day (Brand) Multiple Vitamin Capsule contains the full basic daily quantities of five vitamins, whose requirements in human nutrition have been established.

Take one capsule every morning and you can forget about vitamin supplements for the rest day. That's CONVENIENCE.

Pay for only one capsule each day. That's ECONOMY.

GUARANTEE: Your money back if, after taking a single One-A-Day (Brand) Multiple Vitamin Capsule every day for sixty days, you are not entirely satisfied. Be sure to ask for One-A-Day (Brand) Multiple Vitamin Capsules.

MILES LABORATORIES, INC.
Elkhart, Indiana

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Dolže preko Trsta)

(Nadaljevanje s 1. strani)

stik z ljudmi, ki so hodili čez mejo. Prestopiti jugoslovansko mejo je hujše kot znani kitajski zid.

NOVE OBSODBE V MARIBORU. — 5. januarja so bili pred mariborskim okrožnim sodiščem obsojeni sledeči obmejni prebivalci: Oskar Likavec iz Pesnice na 8 let. Imenovani je bil med vojsko odveden od Nemcev v Dachau. Od tam so ga zavezniki rešili, sedaj so ga komunisti spet poslali na prisilno delo. Jožica Pečovnik je dobila tudi 8 let. Doma je iz Kungote ob meji. Ivanu Gertu iz Kungote so prisodili 6 let. Njegovi sestri Anici 5 let. Ana Gert in Andrej Gert, starši, so dovoljevali, da so se shajali komunistom neljubi ljudje v tej hiši; zato sta dobila vsak po 4 leta. Martin Lešnik iz Svečine je vedel za vse in ni prijavil. Obsodba 3 leta. V Jugoslaviji moraš biti vedno ovaduh, drugače te partizani pošljejo na prisilno delo.

Krivda te družbe je bila, da je bila, kot pravijo partizanska poročila, v zvezi z onimi ljudmi, ki se skrivajo pred titovci in še vedno mislijo, da pride čas, ko pomagajo vreči zasovraženi diktatorski režim. Partizanska poročila imenujejo take ljudi bandite, kot so včasih Nemci imenovali partizane. Kakšna pa je vsa resnica za takimi obsodbami, je težko dognati skozi železni zastor. V Jugoslaviji pa nihče ne sme nikjer zapisati ničesar, kar ni vladi všeč.

NAPADENA ADVOKATA. — Vse kaže, da sta dva advokata ob tej razpravi mislila, da so obtoženci nedolžni in sta to naravnost povedala. "Slov. por." pravi 9. jan., da sta advokata Slokar in Krulc tako zagovarjala obtožence, kakor da njih dejanja sploh niso prav nič proti ljudstvu. List je strašno hud na ta dva advokata, ki se še nista naučila, da se tistih, ki jih hoče vlada obsoditi, ne sme zagovarjati. Advokati seveda težko na stara leta spremene svoje navade, da je treba reči za obsojenca vse, kar bi mu moglo pomagati. Stara navada železna srajca. No, polagoma bodo partizani že razbili take navade, da bi kdo ljudi pred ljudskim sodiščem zagovarjal.

ŠPEKULANTJE, ŠPEKULANTJE, ŠPEKULANTJE. — Nič se ne ustrašite! Če bi brali slovenske liste iz Ljubljane, bi to besedo dobili vsaki dan stokrat. Če hočem malo naslikati razmere v Jugoslaviji, moram tudi jaz govoriti o teh strašnih špekulantih, ki kar naprej spodnašajo kake komuniste. Pred kratkim ste brali, da so celo v Rusiji, ki uživa že trideset let svobodo, namreč čisto "novo" svobodo, še vedno špekulantje. Človeško naturo lahko izganjaš z burkljami ali s komunizmom, vedno se znova povrne. Vedno namreč najdete ljudi, ki bi radi nekaj imeli. In to je proti vsem zapovedim komunizma. V komunizmu je enakost revščine. Zato pa je vsak, ki se hoče iz revščine izkopati grd špekulant. Na Ruskem so, kot smo brali, špekulantje tisti, ki so varčevali in hranili rublje, da bi mogli kasneje zanje kaj kupiti. Tam so te špekulante kaznovali s tem, da so jim ob zamenjavi dali za deset rubljev enega novega, ki seveda ni več vreden kot je bil kateri izmed odvzetih. V Jugosalviji pa prinašajo "špekulantje" pred sodišče. Konec je ta, da jim pobero vse, kar imajo, za državo, nje pa država preskrbi z ričetom in prisilnim delom. Težko je dostikrat dognati, kaj je res špekulacija, ki more vsej javnosti škodovati in kaj je samo varčevanje. V Jugoslaviji je vse v enem košu. Namen tega boja proti "špekulantom" pa je čim več samostojnih ljudi obrati vsega, kar imajo, in jih izenačiti z nemaniči. Nemaniče je potem lahko komandirati. Država postaja lastnik vsega. To je cilj komunizma.

—o—

KAKOR KDO ZNA

(Nadaljevanje s 2. strani)

všeč. Saj ji ni kaj reči, vendar pa prinesla k hiši ne bo nič. Je že res, da boš tudi brez tega lahko živel, toda dota vedno prav pride. Na Brezovcu so smreke zrele, prodaj jih prihodnje leto in postavi nov hlev, potreben je že. Sicer že tudi hiša nekam na kup leze, pa s to še potrpi. Gospodarstvo je prvo, potem pride šele udobnost! In to mi obljubi, da se ne boš tožaril z mladim Hočevarjem radi meja. Tudi krivice raje pretrpi, kakor pa bi se spuščal v pravde. V grobu bi ne imel miru, če bi te dohtar rival z grunta."

"Brez skrbi, oče," je odvrnil Jernej: "Tožaril se ne bom, pa če bo Tonč še tako sitnaril. Tudi hiše ne bom zidal, dokler ne bom postavil in preuredil vseh gospodarskih poslopij."

Že prvi predpust se je Breceljnikov Tonč priženil k Hočevarjevim. Lepe svatbe pa je bilo kaj Brišnikovih smrek. Ko ga je Jernej opozoril, mu je zabrusil, da mu je on pokosil cel kos travnika. Pa Jernej se je raje premagal in odnehal, samo da ni bilo prepira.

Osem let je minilo, odkar je stari Brišnik zatisnil oči. Pri Hočevarju je pel boben. Tonč je zašel v težave, upniki so pritiskali in nekdaj ponosna kmetija je šla na dražbo. Kupcev zares skrajno zanemarjeno posestvo ni imelo in še kar poceni je kupil — mladi Brišnik.

"Končno sta le obe domačiji prišli v eno roko, četudi ne tako, kakor sta si stari Brišnik in Hočevar zamislila," je rekel župan Orehkar, ko so se vračali od dražbe.

"Mladi Brišnik si je dobro opomogel, četudi ni nič priženil," je odvrnil mlinar Koželj: "Kar mimogrede je odrinil številne tisočake za Hočevarjevo posestvo. Sicer pa kako tudi ne bi! Polje in travniki mu rode kakor nikomur. Pa ima tudi vse obdelane in zagnojene kakor nihče drugi daleč okoli. Živina mu uspeva, da je kaj in vedno lahko proda vse dražje kakor pa drugi. Res, od sile gospodar je. Le boljšo hišo bi si pa tudi že lahko postavil."

"Sedaj mu jo pač ne bo treba, ko je kupil Hočevarjevo," je pravil župan: "Jernej je čisto prav začel. Postavil in uredil si je res vzoren hlev, pa gnojišče, gnojno jamo in kompostišče, ker to nese, prijatelj, nese in se izplača. Hiša že tudi nese, vendar le ven, notri pa ne. Seveda pa mora hiša tudi biti in mladi Brišnik jo je nameraval graditi prihodnje leto, kakor mi je pravil. Da mu je preurejeno gospodarstvo toliko doneslo, da si sedaj že lahko postavi novo hišo in poskrbeti s tem tudi za svojo udobnost, je rekel. Res, pameten gospodar je Jernej in prebrisan računar. Omenil sem mu, da se ljudje čudijo, odkod toliko zmožnosti, ko mu žena ni prinesla skoro nobene dote. Pa se je nasmehnil, češ, pridne roke ter varčnost in izvrstne gospodinjske sposobnosti njegove žene so obilnejša dota, kakor pa jo premore najbogatejša nevesta v vasi. Na pravem koncu je začel mladi Brišnik in stari ga je gotovo še v grobu vesel."

"Hočevarjeva dva sta pa začela vprav nasprotno, zato sta pa tudi tako končala," je odvrnil mlinar.

"Kakor kdo zna," je rekel župan Orehkar zamišljeno in zavil na stranpot proti svoji domačiji.

Avtomobili za izvoz. — Japonska dekleta v tokijski tovarni izdelujejo igrače-avtomobile za izvoz. Proizvodnja jo poskočila nad lansko v poletju od 30,000 do 70,000 teh igrač na mesec. Vsa kovina in gumij, ki se ga rabi pri tej izdelavi je nabran iz starega materiala.

Filipinska mornarica na orožnih vajah. — V Subci Bay, P. I. člani ameriške mornarice trenirajo okrog 600 Filipincev za obrambno mornariško službo. Dva naša mornariška častnika in 28 mož posadke poučujejo Filipince v rabi obrežnih topov, pristajanja ladij, radar in električnih naprav itd.

Sobo se odda

Sobo se odda moškemu blizu 185. ceste. Naj pokliče IV 6678.
(34)

MALI OGLASI

Ugoden nakup

Stone Knitting Mill posebnosti — krasen čisto volnen cardigan samo 97c. Samo 3 vsakemu odjemalcu z nakupom $1 ali več. Zglasite se v Stone Knitting Mill Co. 7500 Stanton, 2 bloka severno od Woodland, blizu 79. ceste. (34)

Soba in garaža

Odda se opremljeno sobo in garažo poštenemu moškemu ali ženski. Vprašajte na 1081 E. 66. St. spodaj. —(35)

Farma naprodaj

V Rome, Ohio, je naprodaj farma 65 akrov; ima7 sob hišo, furnez na gorak zrak, kopalnico, gorko in mrzlo tekočo vodo; 12 glav živine. Dohodkov ima $200 na mesec. Na farmi je vse poljsko orodje. Za nadaljne informacije vprašajte
Matt F. Intihar
630 E. 222. St., Euclid, O.
IV 2644
(39)

PRI NAS DOBITE
ta teden lepo zalogo doma soljenega in prekajenega mesa in izvrstne domače suhe klobase. Se vljudno priporoča
OGRINC'S MARKET
6414 St. Clair Ave.
(35)

[redacted]

V BLAG SPOMIN
TRETJE OBLETNICE SMRTI NAŠE DRAGE LJUBLJENE MATERE

Alojzije Mejač

ki je preminula in v Bogu zaspala dne 18. februarja 1945

Tri leta je že minilo,
kar truplo Vaše že trohni,
a mi Vas še nismo pozabili,
v naših srcih še spomin živi.

Mi ostali Vam želimo,
večno milost in plačilo,
večna luč naj sveti Vam,
dokler nas ne združi Bog.

Žalujoči ostali:

JACK in LOUIS, sinova
MARY in ROSE, hčeri

Cleveland, O., 18. februarja 1948.

[redacted]

1947 INCOME TAX

Twenty-five years of experience and good service to hundreds of satisfied clients is the best proof that our services are a,p p r e c i a t e d; because year after year, we serve the same merchants, property owners and industrial workers to their full satisfaction. It is through our clients that we get, each year, more and more customers . . . All our work is strictly confidential . . . It will be to your advantage to have Mr. Mihaljevich make your 1947 Income Tax Return. Office hours will be from 9 a. m. to 7 p. m.

MIHALJEVICH BROS. COMPANY
6424 ST. CLAIR AVE.
HE 6152

Zelo lepa priložnost

Naprodaj je hiša na Tiverton Road, poleg Nottingham Rd., med St. Clair Ave. in Euclid Ave. v Clevelandu, za 1 družino, 3 sobe spodaj, tri spalnice in kopalnica zgorej, klet pod vso hišo, hiša insulirana ter v najboljšem stanju, gretje na plin (blower type) poletna in zimska okna in vrata, awningi, garaža z podstrešjem za 2 avta, garaža in dovoz cementirana, plinska gorkota v garaži, cena $15,000. Takojšnja vselitev. Na ogled vsak čas po dogovoru. Lastnica prodaja vsled smrti v družini. Zglasite se osebno pri Leopold Kushlan, 6411 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio.
(Mo. Wed. Fri.-X)

Ugoden nakup

Naprodaj sta 2 prodajalni, 6 stanovanj in 3 različne hiše; vsaka ima gorkoto zase; lepi dohodki; zares dober kup; nahaja se blizu St. Clair in 55. cesta. Pokličite F. B. Royal Co. MA 5833.
—(Feb. 16, 18, 20.)

5 ali 6 sob iščejo

Družina 5 odraslih oseb, Hrvati, bi rada 5 ali 6 sob med 55. in 79. cesto. Pokličite po 4 popoldne EN 5250.
—(36)

KAREL MAUSER

Rotija

Povest

Ko je stopil iz gmajne, odkokoder se je videlo naravnost pred bajto, je za čas postal. Rotija in Marička sta nekaj brali. Ni vedel ali iz molitvenikov ali iz kakšne druge knjige.

Če bi ga ne bilo sram, bi zavriskal. To bi planili kvišku. Toda ne spodobi se, da bi star trot delal, kar samo mladim pristoja. Saj Rotija bi se morda potlej smejala, imela bi ga pa le prav lahko za neumnega.

Raje je kar zakoračil po snegu. Saj sta ga koj slišali. Najprvo je dvignila glavo Rotija. Čakala ga je, prav res da. Kar nekaj ji je pravilo, da bo prišel. Ko bi ji Marjeta videla v dušo, bi ji ž očitala, da ne drži besede, toda njej se to ne zdi greh, če Jernej pride v vas. Saj si nista še nič rekla, da bi držalo. Silil preveč Jernej tudi ni vanjo. Prav nobenega vzroka nima, da bi mu pokazala vrata. Nedelja v njegovi družčini pa tako lepo mine.

Prisedel je in najprvo stresel jabolka v Rotijino naročje. Boglonaj je rekla, toda za Jerneja je bilo plačilo že to, da je bila Rotija jabolk vesela. Kar koj je ugriznila v enega. Tudi Marički je ponudila in Jerneju. Jernej se je nekaj branil, potlej pa je le vzel. Saj žejen je bil, pot ga je kar malo ugrela.

Brž so bili v pogovoru.

"V torek bom peljal nekaj hlodov iz državnega v Radovljico. Malo me skrbi, kako bo šlo, toda začeti je treba. Saninec bo dober, toda prva vožnja me je vsako leto skrbela. Pot je od zlomka."

"V Radovljico greš?" Rotija je takoj spoznala, da se je prenaglila in de je preveč pokazala svoje veselje. Toliko časa je že sanjala, da bi kupila nekaj volne in nekaj blaga. Ko bo otrok prišel, bo prekasno za kakšno delo. Zdaj ima pa čas in še Marička bi ji lahko pomagala. Nekaj šivilje je in to in ono bi ji lahko napravila.

"Kaj bi šla rada z mano?" je Jernej koj poprijel. Uganil je, da Rotija ni brez pomena tako vzkliknila.

"Šla bi, če bi me hotel vzeti s seboj", je sramežljivo rekla in mencala z rokami "Nekaj stvari bi rada kupila."

"Lahko se boš peljala. Malo mraz ti bo, sicer pa ni daleč. V Radovljici se bova pa podprla. Avguštin ima dobro jedačo in pijačo."

Jernej je že kar računal. Bal se je le, kako bo Rotija vzdržala. Po takem snegu ni kar tako. Vdira se, da komaj noge vlečeš iz njega. In zdaj se še melje. Sicer se bo peljala, vendarle bo morala včasih s sani.

"Kdaj pa kaniš iti?" je hotela zvedeti Rotija.

"Okrog desete mislim odpeljati z Martinčka."

"Kaj boš z Martinčka vozil?" se je začudila Rotija. "Saj te je vendar Kožar najel."

"Me je, toda zmenjen sem tako, da bom prevzel nekaj voženj tudi iz državnega gozda. Zasluška se človek ne sme braniti. Kožar ima posekano, kar je mislil posekati. Zdaj bodo samo še vožnje. Vozil bom s Kožarjevimi konji. Znajo voziti in močni so kot voli."

"Kaj v Škofjo Loko ne boš nič vozil s Kališnika?", je bila radovedna Rotija.

"Nič; Kožar je ves posekan les na Kališniku prodal. Meni je še bolj prav tako. Do Škofije Loke se pot vleče kot kurja črева. Konji trpijo, da se človeku smilijo. V mrazu ni prijetno. Do Radovljice pa nimaš kaj voziti dve uri. In čez Dražgoše ni treba", je Jernej z očmi ošinil Rotijo.

"Jaz bi koj šla, če ti ne bo nerodno", se mu je še enkrat ponudila. "Tako rada bi si kupila nekaj blaga. Peš res ne morem tako daleč. Za delo imam pa tak čas, kakor ga potlej ne bom več imela."

"Meni je prav. V torek zjutraj bodi pripravljena in kakšen koc si pripravi. Na vozu posebno v noge rado zebe."

VRotiji je kar drhtelo. Saj ji ni bilo dolgčas v Jelovci. Bog ve, da ne. Toda v tem trenutku je zahrepenela med ljudi, ki jo ne poznajo, ki ji ne bodo nič očitali in jo postregli z vsem, kar bo želela.

Začelo se je mračiti in sonce je zgubljalo moč. Pa še ni bilo pozno.

"Večerjaš lahko pri nama", ga je povabila Rotija. Z nečim se je morala oddložiti za srečo, ki ji je polnila dušo.

"Kuhar gotovo nisi tak kakor midve", ga je podražila Marička. "Vprašanje je, če posodo sploh kaj pomivaš."

Jernej se je samo smejal.

"Če bo dobro zabeljeno?"

"Bo, saj si zaseko nalašč s seboj prinesel", ga je zavrnila Rotija in vstala.

Vsi trije so stopili v bajto. Jernej je sedel k mizi, Marička je pripravljala suhljad, Rotija pa je stekla po vodo. Jernej je nekaj vpil za njo, do bo šel on po vodo, toda Rotija se je bila že zagnala z vedrom navzgor.

"Nekaj bolj prijazna je danes kakor po navadi", je izkolcal, ko sta bila s Maričko sama. Ogenj je že gorel.

"Vsaka stvar se unese. Vanjo preveč ne sili, pa te bo rada imela." Marički se je Jernej smilil.

"Saj ne bom", jo je Jernej razumel. "Menda misli, da so na svetu sami Tineti."

Rotija se je vrnila z vodo. Rjave močne roke so se ji pri ognju zlato svetile.

"Takšnih žgancev še nisi jedel, da veš. Sama jih bom naredila."

Voda se je grela ob ognju. Jernej se je bil razklepetal, da sta ženski na vse pozabili. Krop, ki je udaril čez rob, ju je šele opozoril, da bo treba usuti moko.

Ko je bila že zaseka scvrta in žganci politi, sta tudi Rotija in Marička sedli k mizi. Mleka ni bilo, nekaj prave kave jima je ostalo opoldne in to je Marička primaknila k ognju, da je bila zdaj pošteno topla.

Jernej se je odkril, Rotija je pričela moliti očenaš.

Nato so jedli.

Koj po večerji se je Jernej začel odpravljati. Obiral se je, kakor da se še ni do kraja pogovoril.

Ko je stopil na prag je vlekla mrzla sapa.

"Prav nič ti nisem nevoščljiva za pot, ki ju imaš. Dobro, da jo poznaš tudi v temi. Ne bo prijetno."

Jernej je pritisnil klobuk na glavo, voščil lahko noč in zavil proti gmajni. Na sredi poti se je obrnil.

"V torek bodi pripravljena. In toplo se obleci. Vozil bom iz četrte zaseke."

Potlej je utonil v mrak, ki se je bil že močno zgostil. Tudi jasno ni bilo. Veter je pripodil oblake in Rotija se je bala, da bi ne pričelo znova snežiti.

"Da bi vsaj v torek ne padalo", je pomislila in se stresla. Veter je bil zares oster in je rezal prav do kosti.

"Kar koj greva spat", je silila Marička. Zapahnili sta vrata in pustili vetru, da je igral na svoje piščali. Jasno ga je bilo slišati, kako se je votlo zadeval v močne smreke, zvišal glas v redki mladi rašči in se divje zagnal v okna in stene. V dimniku je žvižgalo.

Rotija se je do vratu zarila v odeje. Prijetna toplota, ki je dihnila iz lesenih sten, ji je zapirala veke.

"Jernej je pa res dober fant", je pomenljivo rekla Marička.

Rotija jo je natančno slišala, pa se ni hotela niti oglasiti. Samo še bolj globoko je sopla.

"Dober fant in dovolj si neumna, da mu ne daš nobenega upanja. Marsikakšna bi bila vesela, ko bi se Jernej ozrl po njej."

Marička je vedela, da Rotija ne spi, ampak da se je samo potuhnila. Morala ji je svoje povedati. Jernej je vendarle revež. Pošten je pa res. Ve, kako je z Rotijo, pa vseeno sili za njo.

V bajti je bilo že vse tiho. Veter zunaj pa ni obmolknil. Skoraj do jutra je piskal. Šele ko je pod koritom voda popolnoma zmrznila, se je potegnil nazaj v gmajno.

V torek zjutraj je na Martinčku prva vstala Rotija. Najprvo je šla gledat na vreme. Bilo je jasno in mrzlo, da je kar škripalo. V snegu je bilo nekaj zajčjih sledi. Divjad se je ponoči približala kočam, kjer je bilo vsaj nekaj zmrzle trave.

Potlej se je koj spravila na kuho. Morda bo Jernej še pred deseto odpeljal. Delavci bodo krepko prijeli, ker je mrzlo.

(Dalje prihodnjič.)

—o—

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

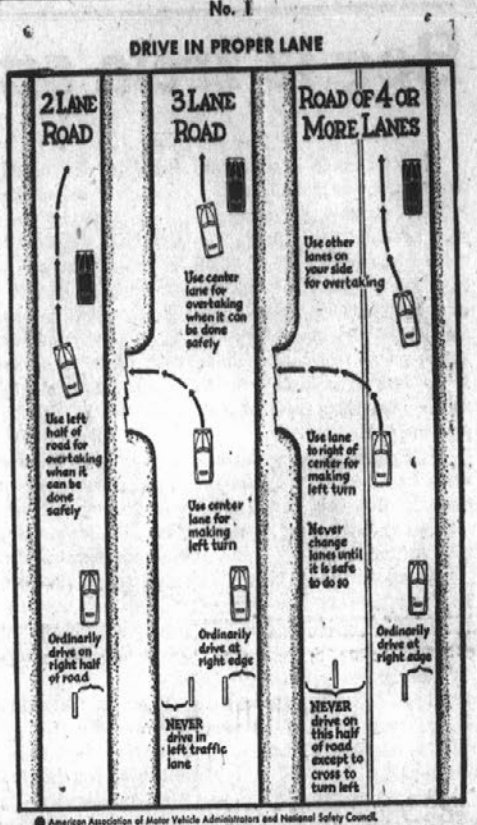

INCOME TAX

Za točno in zanesljivo postrežbo pri izpolnjevanju listin za dohodninski davek za leto 1947 pojdite k

John Rožance

15216 LUCKNOW AVE., blizu Memorial šole

Uradne ure:

od 10. zj. do 9. zv., ob nedeljah od 1. do 7. zv.

KEnmore 3662

See the New--
MAYTAG!

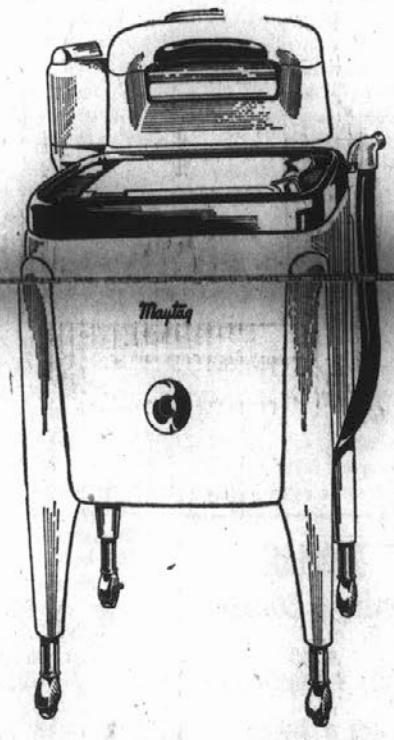

Now get the Washer your heart's set on!

NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE

6202 ST. CLAIR AVE.

JOHN SUSNIK

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena in stane samo: $2.00

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA

6113 St. Clair Ave. Cleveland, O.

Našim naročnikom v Chicagu

naznanjamo, da sprejema naročnino za naš list, kakor tudi za oglase: TISKOVNA DR. "EDINOST" v Chicagi, na naslovu 1849 W. Cermak Road.

Tam vam pomagajo tudi sestaviti na željo razne oglase, zahvale in naznanila, itd. ter iste nam pošljejo za objavo.

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

THE LANDING PROBLEM

OBLAK MOVER

Se priporoča, da ga pokličete vsak čas, podnevi ali ponoči. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem na vašega starega znanca

JOHN OBLAKA

HE 2730. 1146 E. 61st St.

SE PRIPOROČAMO ZA POPRAVILA FENDERJEV. OGRODJA IN ZA BARVANJE AVTOMOBILOV.

SUPERIOR BODY & PAINT CO.

6605 ST. CLAIR AVENUE

FRANK CVELBAR, lastnik.